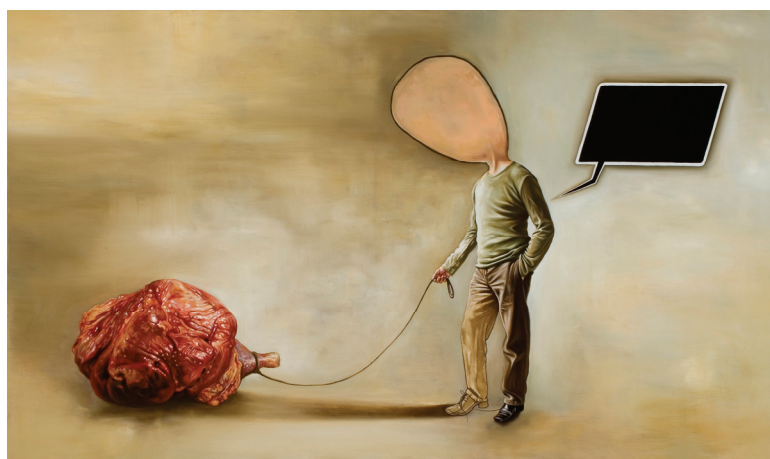

Hajnal van Hajnal Az én haj
nalom A tekintet lágy ecsetvonás
Jázmin köd, opálos fehérség
Folyékony Éltető Lüktető
Minden szétvált forma lassan
testbe költözik és egyesül
Ugyanott állok, ugyanúgy, ugyanén,
amíg magasbatartott ujjaim fagyos
csillagként szikrázni nem kezdenek
A hangomból semmi sem maradt,
visszapattanó messzi moraj
Sóhajtásom elnyújtott és szisztolés
Mintha most is, mintha mindig
kagylókürtök távoli bűgását hallanám
A csöndé vagyok

BAJBA JUTOTT SZERVEZET HÚSGÖRCSÖT SÉTÁLTAT, 2008, OLAJ, VÁSZON, 70×120 CM